

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר חתומים צפת ת"ת
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק
וב' מנחת מנחם
(שם אביו ר' אהר"ם ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

אדר

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זי"ע
בעל מחבר ספר "ירמיה"
נפטר בעיר קראית צ"ע
י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק
י"ג מנחת מנחם
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שב – דיני נקוי וקיפול הבגדים בשבת

- א. טיט שעל רגלו (או על מנעליו) ציט יוסף וצינו ירוסם חלק י"ג) מקנחו בכותל אבל לא בקרקע דלמא אתי לאשוויי גומות ויש מי שאוסר אף בכותל. הגה: ויש מי שמתיר בשניהם (הר"ש) והוא הדין דמותר להסירו במעט (חרס הראוי לטלטל) (צינו ירוסם חלק י"ג):
- ז. טיט שעל בגדו משפשפו מבפנים דלא מוכחא מלתא לאתחזווי כמלבן אבל לא בחוץ דדמי למלבן ומגררו בצפורן ויש מפרשים דהני מילי לח אבל יבש אסור דהוי טוחן:
- ח. אין מגרדין (בסכין או בצפורן) מנעל בין חדש בין ישן מפני שקולף העור והוי ממחק:
- ט. מותר ליתן מים על גבי מנעל לשכשכו אבל לכבסו דהיינו שמשפשף צדו זה על זה אסור אבל בגד שיש עליו לכלוך אסור אפילו לשכשכו דיהו כבוסו אלא מקנחו בסמרטוט בקל ולא בדוחק פן יסחוט. הגה: ובגד שאין עליו לכלוך מותר לתת עליו מים מועטים ולא מרובים שמא יסחוט (ציט יוסף צסס סמ"ג וסמ"ק וסה"ט והר"ש פרק קמ"א דיומ"א) ויש אוסרים בכל ענין (ציט יוסף צסס הטור סימן של"ד וסימן ש"ע ומוספות פרק כל כתבי והגהות פרק כ"ז):
- י. הרוחץ ידיו טוב לנגבם בכח זו בזו ולהסיר מהם המים כפי יכלתו קודם שיקנחם במפה. הגה: ויש שכתבו דאין לחוש לזה דלא אמרינן שרייית בגד זהו כבוסו בכי האי גוונא דאין זה רק דרך לכלוך וכן נוהגין (טור וציט יוסף ואל"ו) ולכן מותר לנגב ידיו בכבד שהטיל בו תינוק מי רגלים כדי לבטלם שאין זה רק דרך לכלוך בעלמא (טור) אבל אסור ליתן מים ממש על המי רגלים כדי לבטלם (הגהות מיימוני פרק כ"ז ומוספות פרק שמונה עשרים):
- יא. מי שנתלכלכה ידו בטיט מקנחה בונב הסוס ובונב הפרה ובמפה הקשה העשויה לאחוז בה קוצים אבל לא במפה שמקנחים בה ידים שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול ויבא לכבס המפה:
- יב. אסור לנגב כוס שהיה בו מים או יין במפה משום דאתי לידי סחיטה:
- יג. אין מסתכלין בשבת במראה של מתכת שהיא חריפה כאיזמל (פירוש כעין סכין קטן חד וחריף) דחיישינן שמא ישיר בה נימין המדולדלין ואפילו אם הוא קבוע בכותל אבל מותר להסתכל במראה שאין בה חשש זה אפילו אינה קבועה:

סימן שג – דיני תכשיטי אשה. ובו כ"ז סעיפים

- א. לא תצא אשה בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן ולא ברצועות שבראשה מפני שצריכה להסירם בשעת טבילה חיישינן שמא תולכים ד' אמות ברשות הרבים ואם הם קלועות בשערה מותר ויש מי שאוסר ואם הם מעשה אריגה מותר שאינה צריכה להסירם בשעת טבילה. הגה: ובלבד שלא יהיו מטונפות או מוזהבים דאז מסירן כדי שלא יתטנפו במים (טור והר"ש וסמ"ג):
- ב. מותר לצאת בחוטינן שבצוארה שהם רפויים ואינה צריכה להסירם בשעת טבילה אבל בקטלא שבצוארה אסור מפני שצריכה להסירם בשעת הטבילה לפי שהיא מהדקת אותה כדי שתראה בעלת בשר וחיישינן דלמא אתי לאתויי ד' אמות ברשות הרבים ולא תצא בטוטפת והוא כמין ציץ ומגיע מאוזן לאוזן ולא בשרביטין והוא גם כן ציץ ואינו מגיע אלא עד לחיים שכורכתו על ראשה ותולה לה על לחייה מכאן ומכאן והוא שאינם תפורים בשבכה דחיישינן דלמא שלפא לאחויי ואתי לאתויי ד' אמות ברשות הרבים אבל אם תפורים ליכא למיחש להכי ומותר. הגה: ויש אומרים דבתולה שאינה חוששת לגילוי ראשה אפילו תפורה בשבכה אסור דחיישינן שמא תסירה עם השבכה ואתי לאתויי (אור זרוע):
- ג. לא תצא בכיפה של צמר דהיינו חוטי דעמרא דגדילין ועבידי כי הוצא (פירוש ככלים העשויים מעלי לולבי הדקלים שהם באריגה מה שאין כן איצטמא העשויה כמין לבד כדאיאתא בגמרא שם) ורחבים כשתי אצבעות כשיעור ציץ ולא באיצטמא דהיינו מטלית שתולין בו חוטינן של צבעונין ותולין אותו לכלה להפריח ממנה הזבובים:
- ד. לא תצא בעיר של זהב ופירש רש"י שהוא תכשיט עגול ומציירין בו כמין עיר ויש באמצע לשון שמחברים אותו למלבוש ורבינו תם פירש שהוא כעין עטרה לראש:
- ה. כלילא והוא תכשיט שמניחתו על פדחתה מאוזן לאוזן וקושרתו ברצועות התלויות מותרת לצאת בו בין שהיא עשויה מחתיכות של זהב חרוזות בחוט בין שאותן חתיכות קבועות במטלית:

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד א' ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". ג'א לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.